

כניסת החג/שבת - 19.14
יציאת השבת - 20.27
רבנו תם (72 דקות זמניות) 21.11
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

שנה שישית - גיליון 245
פרשת בהעלותך תש"פ

יום שישי בשעה 17.00 ישודר ביקול הלשון
אי"ה שיעור לפרשת השבוע
(להאזנה 03-6171111 לחציים כוכבית
ובוחרים את השיעור)

שבת - שיעור בשעה 17.30
מנחה בשעה 18.30 ביהכ"מ בית יוסף
פרוכים הפאים פשט ה'...

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פנת' הכנסת 'פית יוסף' ו'יוסרן' בעצת אדלף
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'יקול הלשון' בטלפון 073-2951228

בהעלותך את הנרות... (ח', ב')

רש"י: בהעלותך - למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים? לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה: 'חיך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות...'
ומה עלינו ללמוד מכך לחיים שלנו?
דרש נפלא בעל ה'שפע חיים' מצאנז זיע"א:
בנדבת המשכן נאמר (שמות לה, כז) 'והנשיאים הביאו את אבני השוהם...' אומר רש"י: אמר ר' נתן 'מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחילה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה? אלא כך אמרו נשיאים: 'יתנדבו ציבור מה שמתנדבים, ומה שמחסירים אנו משלימים אותו. כיון שהשלימו צבור את הכל, שנאמר (שמות לו, ז) 'והמלאכה היתה דיים', אמרו נשיאים 'מה עלינו לעשות?' הביאו את אבני השוהם וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחלה. ולפי שנתעצלו מתחילה נחסרה אות משמם 'והנשאים' כתיב. נמצא כי הנשיאים זכו בקרבנות חנוכת המזבח, כיוון שהם הביעו רצון עז לתקן את הטעות שלהם וחשבו 'מה עלינו לעשות?' והקב"ה זיכה אותם באבני השוהם והמילואים וכיוון ש'מצווה גוררת מצווה' הם זכו בהקרבת קרבנות הנשיאים בחנוכת המשכן.

עומד אהרון הכהן ורואה כי היחידים שלא הקריבו הם שבטו שבט לוי וליבו נצבט בקרבו 'מדוע לי לא היה את הרצון העז שהיה לנשיאים? ואף אותו הקב"ה מנחם ונותן לו את הגדולה שבכולם: הדלקת המנורה הטהורה לדורות. ומכאן עלינו ללמוד לא ליפול לייאוש כלל. וגם אם נפלנו בעבירות או בכל נפילה עלינו לקום ולשאול את עצמנו 'מה עלינו לעשות כעת?' והבא להיזהר מסייעים אותו.

ויש להוסיף בעניין זה רעיון נפלא: ידוע כי 'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים'. בפשטות הכוונה שכל מה שיש לאדם בעולם זה מהקב"ה: בריאות, פרנסה, וכיו"ב... אבל מידת 'יראת השמים' זה לא בידי שמים אלא בידי האדם. וראיתי הסבר שונה אך מעניין (וורטאלד): 'הכל בידי שמים' דהיינו, כל מה שהאדם מבקש בשמים יוחלט אם להיענות לבקשתו או לא, חוץ מ'יראת שמים' שאם האדם מבקש 'יראת שמים' חייבים להיענות ולתת לו. **מתוק מדבש!**

וצייון לא להתייא' איתא דפדיונותא

'אורח' שהיא בעצת מידות טובות' אורח השדכן 'וא"כ היא במידת הסבלנות?' אלא החומר 'מ'יוסרן'. 'א"כ ככ' אורח החומר 'א"כ מתחכה צדקת פדיונותא הא...'
*****

אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות (ח', ב')

הקדמה א': למה נמשלה התורה לחלב? מסביר נפלא הרב מנחם מנדל פוקס שליט"א (שמעתי מהרב שלמה לוונשטיין שליט"א) כל מאכל או משהו ימשיך להיווצר ביו אם יצרכו אותו

ובין אם לא. לדוגמא: מים בנהר, פירות בעצים, וכו'... גם אם לא יאכלו או ישתו אותם הם ימשיכו להיווצר בעולם. יוצא מן הכלל הוא החלב שהתינוק או העגל יונק משדי אמו. אם הוא ינק היום - מחר יצא עוד חלב בקלות, אבל אם הוא יפסיק לינוק היום - מחר יהיה קשה להוציא עד שלא יהיה חלב בכלל...

כך גם התורה, שעליה נאמר 'דדיה ירווך בכל עת'. אם תלמד היום תורה - מחר ילך לך בקלות בלימוד, אבל אם היום לא תלמד ולא תבוא לשיעור - מחר יהיה לך יותר קשה עד שלבסוף המעיין עלול חלילה להתייבש ח"ו. וזהו 'אם תעזבני יום - יומיים אעזבך'. **מתוק מדבש!**

הקדמה ב': המנורה רומזת ללימוד התורה ושבעת הנרות לשבעים שנות חיי האדם בעולם הזה. לפי זה חשבנו לומר בס"ד - נרות התורה יאירו לך, באותה מידה שאתה תהיה מצוי אל מול פני המנורה (התורה). וזהו שנאמר: 'אל מול פני המנורה - יאירו שבעת הנרות'

אפדיונותא: כאער מאחר כרנ' מתחתן עט
מחורה ד'יקנ'ת מתי מתק"מת החופה?
התשובה: באיחור e fe אצה, פדיוק!!!
*****

וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' א-לוקיכם ונושעתם מאויביכם (י', ט')

ויש לשאול: מדוע נכתב 'וכי תבואו מלחמה?' היה צריך לומר 'וכי תבוא מלחמה' או 'וכי יבואו עליכם מלחמה'? מסביר רבנו ה'בן איש חי' זיע"א ע"פ משל: כאשר הומצא הברזל פחדו עצי היער שמא הברזל ישמש כדי לחטוב ולגדוע אותם. הם טיכסו עצה ואמרו: כל זמן שאנו לא ניתן לברזל את העץ שלנו שישמש כידית לגרזן ולכלי המשחית אזי הם לא יוכלו לגדוע אותם.

הנמשל: הפסוק אומר 'הקול קול יעקב והידיים ידי עשו' ודרשו חז"ל: כל זמן שהקול קול יעקב נשמע בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות אין ידי עשו שולטות בנו. וזה שאומר הפסוק 'וכי תבואו מלחמה'. מי שגורם שהמלחמה תגיע זה אתם - עם ישראל, אם חלילה יש רפיון בלימוד התורה ו'הקול קול יעקב' לא נשמע.

לכן אומרת התורה שאם כבר באה מלחמה חלילה מה התקנה? 'והרעותם בחצוצרות' והקול הזה יזכיר לכם ויעורר אתכם להחזיר את 'הקול קול יעקב'.

וחשבנו לומר בס"ד: לכן נקרא בשם 'חצוצרות' אותיות 'חוף-צרות' שע"י קול התורה הצרות יוצאות מחוץ למחנה ישראל. **מתוק מדבש!**
*****

כי ה' דיבר טוב על ישראל (י', כט')

מדייק ה'בני יששכר' זיע"א (א' סוד החשמל): הצירוף 'דיבר טוב'

ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם (ט, ח) רש"י (פסוק ז): כתלמיד המובטח לשמוע מפי רבו... ויש לשאול: כיצד ייתכן שמשה רבנו, עליו נאמר שהוא 'עניו מכל האדם אשר על פני האדמה' אומר דבר כזה שיש בו גאווה מסוימת?

מתרץ הגה"ק ר' אהרון מקרלין זיע"א (ד"ת לפ"ש): כאשר ראה משה רבנו את מסירות הנפש שלהם לקיים את מצוות הקרבת קרבן הפסח במועדו למרות היותם פטורים ממנה, הבין משה שבוודאי הם יזכו לתשובה ולציווי מיוחד מהקב"ה. ואדרבה, כאן לומדים את גודל ענוותנותו של משה. וכך יש לדייק: 'עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם' דהיינו לכבודכם ובזכות מסירות הנפש שלכם, אבל זה רק אם תעמדו לצדי, כי אם תלכו ותשאירו אותי לבד אין לי כל זכות לשמוע מה יצוה ה' לכם. **מתוך מנחם אהרן!**

ובעניין 'מסירות נפש' סיפור מופלא (מעובד מתוך כתבתו של חיים ארבל במסוף שבת קודש כי תצא תשס"ט - פורסם ב'דרשו') היה זה לפני כעשר שנים. יהודי חרדי בארה"ב נתקע עם מכוניתו בבוץ טובעני באחד מחניוני הדרכים. נהג אמריקני (גוי) קשיש וחביב התנדב לעזור לו, ובכוחות משותפים הצליחו לחלץ את הרכב התקוע. נהג קשיש, אמרנו. אולם להפתעתו של היהודי לא היה גבול כאשר שמע את גילו המדויק של הגוי החביב. 'אני בן 93 שנים' סיפר הלה, והוסיף והפתיע 'את העובדה שהגעתי לגיל כזה ואני עדיין בריא ושלם, ומסוגל אפילו לעזור לחלץ רכבים תקועים, אני זוקף לברכה שקיבלתי לפני 40 שנה מאיזה רב יהודי, לאחר שסייעתי לו להינצל מחילול שבת...'

ומעשה שהיה, כך היה, כפי שסיפר הישיש הגוי: 'היה זה לפני 40 שנה, ביום שישי, כשבני יורק התקיים אירוע ענק בהשתתפות מאות אלפי בני נוער, מה שגרם לפקקים אדירים בעיקר בדרך אל 'הרי הקסטקיל', שם שוהים היהודים בחודשי הקיץ.'

'גיס' סיפר הקשיש 'שהיה שוטר תנועה, ביקש ממני להתנדב ולסייע בהכוונת התנועה האדירה.

בשעת צהריים מאוחרת, פנה אלי לפתע יהודי נכבד ומבוהל, שהשתרך עם רכבו בפקק הארוך, הוא סיפר שהוא תקוע שם כבר מהבוקר ואינו מצליח להיחלץ לכיוון ביתו בהרים, הוא היה אובד עצות, כיצד יעשה את השבת בין המכוניות שבכביש?'

פניתי לגיסי השוטר, ושכנעתי אותו לחלץ את הנהג היהודי מהפקקים בעזרת הרכב המשטרתי אשר פילס דרך והוביל את היהודי לביתו כמה רגעים לפני כניסת השבת...

לפני שנפרד ממני, בירך אותי היהודי 'שתזכה לאריכות ימים בבריאות טובה'

'ואני משוכנע שהברכה הזו מחזיקה אותי עד עצם היום הזה בבריאות איתנה' סיים הקשיש את סיפורו המופלא.

אחים יקרים! היהודי זכה שברכתו התקיימה, כיוון שהוא מסר את נפשו כדי לא לחלל שבת. ללמדנו, עד כמה עצום שכרו של יהודי שמוסר נפש על קיום התורה והמצוות.

שבת שלום ומבורך!

מופיע פעמיים: בפסוק הנ"ל 'דיבר טוב על ישראל' וכן במגילת אסתר (ז, ט) 'אשר דיבר טוב על המלך...' כמו כן ידוע כי 'המלך' במגילה רומז לקב"ה. מכאן שהמדבר טוב על ישראל כמדבר טוב על ה' והמדבר בגנות עם ישראל כמדבר בגנותו של הקב"ה.

ובעניין זה רעיון נפלא: נהגו ישראל לבער בשעת שריפת החמץ גם את נר הבדיקה. ומדוע? הרי הוא לא חמץ? מסביר הרבי מסערט ויז'ניץ זיע"א: החמץ כידוע רומז לעבירות ולחטאים שצריך לבערם מן העולם. ולכן מבערים גם את נר הבדיקה הרומז לאילו בולשים ומחפשים חטאים אצל יהודי. **מתוך מנחם אהרן!**

*****

זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנים (יא, ה)

רש"י: חנים מן המצוות...

מסביר את דברי רש"י בעל ה'חלוקי אבנים': מובא בגמרא (יומא עו, א'): שאלו תלמידיו את רבי שמעון בר יוחאי: 'מפני מה לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בשנה?' אמר להם: 'אמשול לכם משל למה הדבר דומה: למלך בשר ודם שיש לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. עמד ופסק מזונותיו בכל יום והיה מקביל פני אביו כל יום. אף ישראל, מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים, היה דואג ואומר שמא לא ירד מן למחר? ונמצאו כולן מתים ברעב. נמצאו כולן מכוונים את לבם לאביהן שבשמים.'

וזה שאומר רש"י: במצרים עם ישראל אכלו את הדגים חנים מן המצוות, אבל כעת במדבר הם קיבלו את המן רק כאשר הם היו ראויים לכך ועל כך התלוננו.

ופצנין 'ציתו' מילתא דפד'חותא

מדוע פולטיקאים אהבים ללכת לחתונות ציבור
לפני בחירות? כי כתוב ע"כ המשאח חתן וכלה זוכה
במשאח קולות...
*****

לא יום אחד תאכלון ולא יומיים ולא חמישה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום עד חודש ימים עד אשר יצא מאפכם (יא, יט-כ')

ויש לשאול: מדוע דווקא מספרים אלה 1,2,5,10,20,30? חידוש נפלא אומר בעל 'הרוקח': 'סיכומם (שעולה למניין 68) הם כמניין הימים שבהם חייבים לאכול בשר בשנה: 52 שבתות + 7 ימי הפסח + 1 עצרת + 2 ימי ראש השנה + 8 סוכות, ובאילו הימים 2 שבתות תסירם ובסה"כ = 68.

מתוך מנחם אהרן!

*****

והאיש משה עניו מאוד מכל האדם... (יב, ג')

וכי משה רבנו לא ידע את רום מעלתו ביחס לעם ישראל? מתרץ רבי נפתלי מרופשיץ זצ"ל: משה רבנו זכה להכיר את הקב"ה יותר מכולם. ודווקא בשל כך הוא ידע עד כמה הוא נחשב כאין ואפס לעומת הבורא, מה שאין כן יתר העם שלא ידעו כמוהו את גדלות הבורא ועדיין חשבו את עצמם בעיניהם כבעלי ערך מסוים. **מתוך מנחם אהרן!**

לעילוי נשמת: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

לרפואת כל חולי עם ישראל. להצלחת כל התורמים לעלון הקדוש ובהם: דקל מלכה - להצלחה כללית / אורי ישראל - רפואה שלימה / סוזן בת ימנה - רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה - רפוש / וכל התורמים בעילום שם